

under § 10, 1ste Stykke, er dette, for at afskære Tvivl, udtrykkelig fastslaaet ved Ændringsforslag Nr. 7. Og da der ved Ordene i § 10, 1ste Linie, „hvor ikke andet er bestemt“, netop er tænkt paa saadanne konstaterende Erklæringer, jfr. § 12, 2det Stykke, kan de anførte Ord udgaa.

Da der ofte kan gaa lang Tid hen mellem Eksekutionens Afholdelse og Auktionsskødets Udstedelse, er, for at afskære uberettigede Dispositioner i denne Mellemtid, Meddelelsespligten i § 13, 1ste Stykke, ved Ændringsforslag Nr. 8 udvidet til Fogeden ved Tvangsauktion.

Medens det i Skødet kan være tilstrækkeligt at henvise til de i Forvejen paa Ejendommens Blad i Tingbogen opførte Rettigheder uden at opregne dem, skønnes det at være af Betydning for Real-kreditte, at man altid af et Pantebrev kan se de enkelte foranstaaende Hæftelser, se Ændringsforslag Nr. 10.

Ved Ændringsforslag Nr. 12 tænkes navnlig paa det Tilfælde, at Dokumenterne udbringes pr. Bud, hvor Beviset kan sikres ved Budets Kvitteringsbog.

Da Appellen af Tinglysningsdommernes Afgørelser ikke har opsættende (suspensiv) Virkning, er det vigtigt af Hensyn til godtroende Erhverver at give Bemærkning i Dagbog eller Tingbog om, at Kære er rejst, som bestemt i Ændringsforslag Nr. 16. I øvrigt er Kære af de herhenhørende Afgørelser relativt sjælden, hvorfor der ikke bogføringsmæssig vil voldes nogen Ulempe ved dette Ændringsforslag.

Hvor Ejerpant indtræder i Henhold til § 40 ved en egentlig Affysning af Pantebrevet, bør det baade af Hensyn til efterstaaende Panthavere og senere godtroende Erhververe klart fremgaa af Tingbogen, at Pladsen ikke ved nævnte Affysning er blevet ledig. Det kan f. Eks. let gøres paa den Maade, at Affysningen blot markeres ved, at den hidtilværende Kreditors Navn overstreges i Tingbogen, medens Panteretten i øvrigt forbliver uudslettet. Da Undtagelsen i det Tilfælde, hvor Pantet var ukendt for Panthaveren, maa anses for selvfølgelig, er den udeladt.

Samtidig har man anset det for ønskeligt udtrykkelig at betone, at medens et Afkald paa Forhaand paa Besættelsesretten ikke kan finde Sted, maa et Afkald være fuldt gyldigt, naar det gives enten samtidig med Rettens Ophør eller senere. De her nævnte Ændringer tilsigter Ændringsforslag Nr. 17.

Lovforslagets nye Regel i § 47, om Tinglysning af Ejerskifte ved Underpant i Løsøre, maa forekomme betænkelig, idet det ofte vil bero paa rene Tilfældigheder, om Panthaveren faar noget at vide om Ejerskiftet. Den gældende Rets Regel om Flytning er allerede i sig selv vel haard. Men man bør da i hvert Fald ikke gaa videre i Retning af at udsætte Panthaverens Ret for tilfældige Risikoer. Efter Ændringsforslag Nr. 19 er § 47, 1ste Stykke, sidste Punktum, derfor udgaaet.

Ændringsforslag Nr. 20 tilsigter at sikre de nuværende Grundbogsførere yderligere i den af Lovforslaget selv tilsigtede Retning; og Nr. 21 sikrer Borgernes Interesse i, god Tid i Forvejen at blive averteret om Lovens Ikrafttræden. Da man har fundet det betænkeligt at gøre Brud paa den allerede ved Grundbogens Indførelse i Sønderjylland reserverede Retstilstand med Hensyn til Servitutter, der var gyldig stiftet inden 1. Januar 1900, sikrer Ændringsforslag Nr. 23 disse Rettigheders fortsatte Gyldighed uden Tinglysning. Endelig er Ændringsforslag Nr. 26 motiveret ved, at Forholdene paa Færøerne paa dette Omraade er saa forskellige fra det øvrige Riges, at Omordningen her bør ske ved ny Lov. Efter Ændringsforslaget er § 54 redigeret i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse i Retsplejelovens § 1021.

Ændringsforslagene Nr. 14, 15 og 22 er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Udvalget; de tilsigter dels en mindre Forskydning af Tidspunktet for Servitut- og Realbyrdeforholdenes Klaring ved Udstykning, der gør Bestemmelsen i § 22 mere anvendelig for Matrikulmyndighederne, dels redaktionelle Ændringer.

Med Hensyn til de Udgiftsbesparelser,